

Rojas novada domē

Rojas novada domes 2021. gada 18. maija sēdē tika izskatīti 16 darba kārtības jautājumi, kur deputāti lēma:

- Apstiprināt Rojas novada pašvaldības 2020. gada publisko pārskatu.
 - Apstiprināt dalību Igaunijas–Latvijas pārrobežu sadarbības programmas projektā „Burāšanas infrastruktūras un jahtu ostu tīkla izveides uzlabošana Igaunijā un Latvijā” (Angļu valodā: „Improvement of sailing infrastructure and yacht harbours network building in Estonia and Latvia”; Akronīms: „ESTLAT Harbours”).
 - Projekta ietvaros paredzēts veikt peldošo piestātņu 60 jahtām iegādi un uzstādīšanu, četru peldošo navigācijas zīmju iegādi un uzstādīšanu, mobila satelītu savācēja moduļa iegādi. Īstenojot projektu, tiks būtiski palielināts Roju apmeklējo jahtu un tūristu skaits, kas uzlabos tūrisma pakalpojumu kvantitāti un kvalitāti, kas attiecīgi nodrošinās papildus darba vietas un pieņemumu pašvaldības budžetā nodokļu formā.
 - Rojas novada domes projekta aktivitāšu kopējās izmaksas ir 313 361,54 EUR, t.sk. 15 % līdzfinansējums – 47004,24 EUR, ko sastāda 5 % valsts līdzfinansējums un 10 % pašvaldības līdzfinansējums.
 - Noslēgt ar ārsta praksi, reģistrācijas Nr. 30095412507, uz laiku līdz 31.12.2021., telpu nomas līgumu, par telpām Selgas ielā 7, Rojā, Rojas novadā.
 - Noteikt visiem Rojas novada pašvaldības auto ceļiem vasaras sezonā (no 01. aprīļa līdz 31. oktobrim) autoceļu ikdienas uzturēšanas D klasi (vidējā transportlīdzekļu satiksmes intensitāte – automašīnu skaits diennaktī no 0–100 automašīnām).
 - Atļaut organizēt brīvdabas tirgu Rojas brīvdabas estrādes teritorijā, šā gada 29. maijā, no plkst. 11.00–15.00.
 - Noteikt telpu statusu nekustamajā īpašumā Selgas ielā 8, Rojā, Rojas novadā.
 - Nodot atsavināšanai Rojas novada pašvaldībai piederošo nekustamo īpašumu Priežu ielā 3, Rojā, Rojas novadā.
 - Nodot atsavināšanai Rojas novada pašvaldībai piederošo nekustamo īpašumu – starpgabalu „Laukplava”, Rojas novads.
 - Nodot atsavināšanai Rojas novada pašvaldībai piederošo nekustamo īpašumu Saules ielā 3, Rojā, Rojas novadā.
 - Noteikt nekustamā īpašuma Silupites ielā 8, Rojā, Rojas novadā zemes lietošanas mērķi.
 - Noteikt zemes lietošanas mērķus nekustamā īpašuma „Ķirķi”, Rojā, Rojas novadā zemes vienībām.
 - Atļaut sadalīt nekustamo īpašumu „Tīreļi”, Rojas novadā.
 - Noteikt SIA „Coffee24”, nekustamā īpašuma „Mucenieki”, Kaltenē, Rojas novadā, nomātajā teritorijā ielu tirdzniecības un alkoholisko dzērienu mazumtirdzniecības novietnēs vietu.
- Administratīvās nodaļas vadītāja vietniece/
domes sekretāre Gunta Dambiņa**

Cilvēki pie jūras Kaltenē

Eiropas Savienības Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda (EJZF) un zivsaimniecības attīstības programmas pasākuma „Sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju īstenošana” līdzfinansētā projekta „Cilvēki pie jūras” ietvaros.

Biedrība „Talsu rajona partnerība” un „Lauku atbalsta dienests” atbalstījis Rojas novada domes projektu Eiropas Savienības Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda (EJZF) Rīcības programmas zivsaimniecības attīstībai 2014.–2020. gadam pasākumā: „Sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju īstenošana” projekta iesniegumu nr. 19-08-FL06-F043.0203-000004 „Cilvēki pie jūras”.

Pārbūves un atjaunošanas kopējās attiecināmās izmaksas ir 184 730,15 EUR, no kurām publiskais finansējums ir 145 741,57 EUR. Pēc iepirkuma dokumentu izvērtēšanas nolēmts, ka projekta realizācijas būvdarbus veiks SIA „Kalvas”. Būvprojekta, ko izstrādāja SIA „Archodose”, kopējās izmaksas sastādīja 11 428,99 EUR, publiskais finansējums ir 9 835,46 EUR. Būvuzraudzību veiks SIA „Akorda”. Būvuzraudzības izmaksas sastāda 4 840,00 EUR, publiskais finansējums 1 500,00 EUR.

Šī projekta mērķis ir, izveidojot labiekārtotu laukumu un ekspozīciju – radošās darbošanās centru „Cilvēki pie jūras”, nodrošināt sabiedrībai iespēju iepazīt un izziņāt Rojas novada kultūras mantojumu, zvejniecības un zvejnieka aroda tradīcijas, kur akcentēta cilvēka un jūras mijiedarbība no sendienām līdz pat mūsdienām.

Kaltenes klubs jau vēsturiski ir veidojies kā Kaltenes ciema sabiedriskās dzīves centrs. 2018. gadā šo vēsturisko ēku savā pārraudzībā ieguva Rojas Jūras zvejniecības muzejs. Ēkā ir izveidota Rojas muzeja filiāle, kā arī atrodas Kaltenes bibliotēka. Iepriekšējo gadu laikā Kaltenes kluba svinību zālē tika iekārtota informatīva izstāde par Kaltenes ciema vēsturi un izveidots Rojas muzeja atklātais krājums, kas veltīts zvejniecības tēmai.

Jau kādu laiku gan pašā Kaltenes kluba ēkā, gan arī āra teritorijā notiek vērienīgi renovācijas un labiekārtošanas darbi, kā rezultātā pie ēkas tiks izbūvēts laukums „Cilvēki pie jūras”, kur paredzēta vieta automašīnu novietošanai, atpūtas zona

pastaigām un svētku pasākumiem, izveidots spēļu laukums bērniem un uzstādīts tēlnieces Olgas Šilovas veidotais vides objekts „Cilvēki pie jūras”.

Savukārt ēkas 2. stāvā tiek veikta pārbūve, lai tur iekārtotu muzeja ekspozīciju – radošās darbošanās centru, kur, praktiski darbojoties, būs iespēja izziņāt un izprast zvejniecības tradīcijas, iepazīt zvejnieka arodu. Ekspozīcijā uzskatāmi tiks sniegta informācija gan par Rīgas jūras liča piekrastē mītošajām zivīm, gan arī par dabas procesiem, kas gadu laikā ietekmē zvejniecību un jūras lieldaģu izmaiņas. Interaktīvi risinājumi nodrošinās iespēju uzskatāmi izziņāt, kas ir krasta erozija un kā gadu gaitā tā ietekmējusī piekrastes krasta līniju, būs iespējas aplūkot gan senas, gan mūsdienai fotogrāfijas, kas nodrošinās vizuālu informāciju par krasta līnijas izmaiņām. Speciāli veidotā animācijas filmā tiks izstāstīts laša dzīves stāsts. Filma palīdzēs iepazīt piekrastes raibo zemūdens dzīvi – ko piedzīvo lasis, kādi ir laša zemūdens kaimiņi un ienaidnieki, kā zemūdens pasauli ietekmē cilvēku radītais piesārņojums. Praktiski darbojoties, katram būs iespēja izmēģināt savus spēkus virvju višanā un tīkla lāpšanā.

Kā jau minēju iepriekš, pašlaik gan kluba ēkā, gan āra teritorijā pie ēkas notiek aktīvi būvdarbi, pamazām iegūstot projekta mērķi izvirzītos un iedomātos vaibstus. Maijā vidū līdzās laukumam pašā jūras krastā jau tika uzstādīts tēlnieces Olgas Šilovas veidotais vides objekts „Cilvēki pie jūras”. Skulptūra

Ara teritorijā pie kluba ēkas notiek aktīvi būvdarbi, pamazām iegūstot projekta mērķi izvirzītos un iedomātos vaibstus.

I. Indriksone foto

Tēlnieces Olgas Šilovas veidotais vides objekts „Cilvēki pie jūras” ir simbolisks veltījums piekrastes novada ļaudīm. Tajā attēlotie simboliskie cilvēku silueti saplūst ar jūru, kļūst par vienu veselumu.

ir simbolisks veltījums piekrastes novada ļaudīm – cilvēkiem pie jūras, kur akcentēta mūsu ļaužu saistība ar jūru no sendienām līdz pat mūsdienām. Vides objektā attēlotie simboliskie cilvēku silueti saplūst ar jūru, kļūstot par vienu veselumu – tieši tāpat kā mēs, pie jūras dzīvojošie. Lai katram no mums izdodas izvilkt no jūras savu lielo zivi (ko simboliski rokās tur abi tēli skulptūrā). Un šajā gadījumā tā noteikti nav tikai parasta zivs, – tie

ir mūsu sapņi, labās domas, ko raidām sev, saviem mīļajiem, savam novadam un savai Latvijai.

Vēl tikai pavisam nedaudz, līdz mūsu novads kļūs par vēl vienu kultūrvietu bagātāks. Lai mums izdodas!

**Inese Indriksone,
Rojas Jūras zvejniecības
muzeja vadītāja**

KALTENES EVANĢĒLISKI LUTERISKĀ BAZNĪCĀ TIEK REALIZĒTS PROJEKTS

21. novembrī 2019. gadā Lauku atbalsta dienests informēja, ka ir apstiprināts Kaltenes evanģēliski luteriskās draudzes projekta iesniegums Nr. 19-08-FL06-F043.0203-000001 „Kultūrvēsturisko vērtību saglabāšana piekrastes teritorijā”, kas tika iesniegts Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda finansētās Rīcības programmas zivsaimniecības attīstībai 2014.–2020. gadam pasākuma „Sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju īstenošanai” ietvaros. Projekta ietvaros Kaltenes evanģēliski luteriskai baznīcai tiek veikta jumta seguma pārbūve, zibensaizsardzības uzstādīšana, zvana torņa slēgu atjaunošana un pamatu vertikālās hidroizolācijas izbūve.

Kaltenes baznīcas jumta pārbūvei jau ilgu laiku tika meklēts finansējums, bet nu ar Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda atbalstu, daudzu cilvēku

sapnis piepildīsies. Baznīcai tiks veikta jumta pārbūve, kur pēc baznīcas jumta seguma tehniskās izpētes atzinuma ir secināts, ka jumtam nepieciešama pārbūve, zvana torņa slēgiem nepieciešama atjaunošana, nepieciešams uzstādīt zibensaizsardzības sistēmu un veikt pamatu vertikālo hidroizolācijas izbūvi. Sakarā ar jumta seguma sliktu stāvokli, projektā tika paredzēta jumta seguma maiņa, nomainot azbestcimenta plāksni jumtu pret bez azbesta šifera plāksnēm.

2019. gada decembrī tika veikta tirgus izpēte un izsludināts iepirkums par apliecinājuma kartes izstrādi. Pamatojoties uz tirgus izpētes rezultātiem, tika noslēgts līgums ar Elizabetes Freimanis arhitektu privātparaksi par apliecinājuma kartes izstrādi.

2020. gada jūnijā tika veikta tirgus izpēte un izsludināts iepirkums par būvdarbu veikšanu. Pamatojoties uz tirgus izpētes rezultātiem, tika noslēgts

līgums ar SIA „KVĒLE” par būvdarbu veikšanu jumta pārbūves darbos un zibensaizsardzības sistēmas izbūvi. Būvdarbu kvalitāti kontrolēja būvuzraugs Uldis Klints, objektu regulāri apsekoja Rojas būvvaldes vadītājs Agris Jansons.

Projekta kopējās izmaksas ir 50 000 EUR, no kuriem 45 000 EUR finansē Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda, 2 500 EUR līdzfinansē Rojas novada dome, 2 500 EUR finansē Latvijas evanģēliski luteriskā baznīca. Par ziedojumiem tika papildus veikta zibensaizsardzības projekta izstrāde, labiekārtošanas darbi un baznīcas iekšējie remontdarbi.

Pateicamies Rojas novada domei par līdzfinansējumu, būvdarbu veicējiem par apzinīgu un kvalitatīvu darbu, visiem iesaistītajiem dienestiem un

Pateicoties projektam un ziedotājiem, Kaltenes baznīca atkal ieguvusi jaunu elpu.

J. Lakšmaņa foto

cilvēkiem par atbalstu, pretimnākšanu, sapratni projekta sagatavošanas un īstenošanas etapā. Pateicamies visiem zie-

dotājiem par atbalstu Kaltenes baznīcas remontdarbu veikšanai.

Alise Lakšmane, Projekta vadītāja

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
Eiropas Jūrlietu un
zivsaimniecības fonda

Rudē

Daces Klāberes teksts un foto

Turpinām fotoreportāžu sēriju par Rojas novada ciemiem. Esam jau iepazīnuši Melnsilu, Pūrciemu, Ģipku, Žoceni, Apšuciemu (Rudē). Rude ir Rojas novada otra lielākā apdzīvotā vieta un bez jau pieminētā Apšuciema tajā atrodami arī Birziņciems, Purvciems, Kalvciems un Vilkastciems. Dažādos laikos Rude dēvēta arī par Rudu, Rudesmuižu, bet ļaužu atmiņā

visvairāk iespieties „Rojupe” – tā ciems tika dēvēts tā saucamajos padomju laikos, kad ciems bija kolhoza „Rojupe” centrālais ciemats.

Rudes apgūšanai paiet divas dienas, un arī ar tām patiesībā vēl bija par maz. Vairākās mājās dzīvo vientuļi cilvēki, kuriem katra ciemiņa parādīšanās viņa mājoklī ir svētki, un sakāmā ir sakrājies tik daudz... Un šādos gadījumos jau tas, kādēļ esmu atbraukusi, paliek otrajā plānā, un arī izrunātais nav avīzei domāts.

← Annu Insbergu sastopu Rudes „Mežadiķos”. Savulaik māju mantojis Annas vīrs, un nu jau ģimene tajā dzīvo kopš 1984. gada. Annas ikdiena paiet rūpējoties par mūsu, kura ir invalīde, un lielo saimniecību, kurā darba pietiek vienmēr.

↑ „Zviedros” mūs sagaida Aivara Zviedra sieva un meita. Kungs pats šai dienā aizbraucis uz Rīgu pie ārsta, tādēļ izstāstīt un izrādīt skaisti iekopto dārzu mums laipni uzņemas namamāte pati. Zviedru ģimene ir pa pusei rīdzinieki, pa pusei laucinieki. Kā stāsta kundze, astoņi gada mēnesi tiek pavadīti „Zviedros” Rudē, bet četri – Rīgā. Tiesa, šopavas ģimene uz dzīvi laukos pārvākusies mazliet agrāk, un tas viss kaķša dēļ, kuram Rīgas dzīve šķiet par garlaicīgu. Laipnā mājas saimniece, izrādot skaisti iekopto dārzu, atzīst, ka tas viss ir viņa nopelns. Dārzs ir pasakains, kādreiz te esmu ciemojusies, kad tas bija ieguvis saņemtākās sētas godu. Grūti noticēt, ka pirms gadiem 20 te izskatījies kā āža mugura ar lieliem rakumiem un neizbraucamiem ceļiem. Vīrs pats visu ar lāpstu nolīdzinājis un gadu gaitā radījis istu skaistuma paradīzi. „Mēs nedzeram, bet visu ieguldām stādos”, smeļ „Zviedru” saimniece un aicina paciemoties pāris nedēļu vēlāk, kad būs uzziedējusi viņa stādītā pureņu taka, ceriņi un neskaitāmās hortenzijas. Interesanti ir arī gar ceļam un pagalmā izvietotie blūķi, kuri tā vien aicina piesēst un atpūtināt kājas. Kā smēķes saimnieces brālis, kuram nesen iztaisīta operācija, nevienā sanatorijā tik labus apstākļus nesameklēt.

↑ Anna Lutčina „Viršos” dzīvo kopš 1978. gada. Viņa atceras, ka ēka ir vēsturiska, jo savulaik tajā atradusies pat Lubezeres pagasta valde, vēlāk skola – pirmās trīs klasītes. Tajā strādājuši brīnišķīgi skolotāji – Ilga un Oļģerts Veinbergi, Kārlis Insbergs, Coldere, Gornostaja, Dambiņa u.c. Skolotājs Veinbergs daudz stāstījis par ceļojumiem, kuros ar ģimeni pabijis, un bērniem, bez šaubām, tas bijis ļoti interesanti. Annai labā atmiņā vēl arī laiks, kā 50-tajos gados kolhoza šķūnī visi kino skatījušies, bet, kad vecajā skolā iekārtots klubs, tad jau dzīve gājusi augstos toņos. Obligātas bijušas kolhoza gada pārskata sapulces, bet uz tām viens nav gribējis iet, jo referāti gari un gaužām neinteresanti. Tad nu kolhoza priekšsēdētājs izdomājis, ka katram, kurš atnāks, tiks izmaksāti 5 rubļi. Anna tolaik strādājusi par kasieri un ieradusies klubā ar krietnu žūksni naudas. Klubs bijis pārpildīts, un katram, kā solīts, Anna arī izmaksājusi 5 rubļus un likusi parakstīties par naudas saņemšanu. Jāpiebilst, ka Anna savā darba mūžā strādājusi daudzus atbildīgos amatos, jo bijusi ļoti mērķtiecīga, un viņai bija tam laikam laba izglītība. Viņa atceras, ka abi ar Edvīnu Krontālu pirmie beiguši jaunatklāto Rojas vidusskolas vakarskolu, pēc tam arī tehnikumu. Viegli dzīvē Annai nav gājis, jo viņa vienmēr cīnījies par taisnību.

↑ Valentīna Priede pēc tautības ir ukrainiete. Pēc lielās vētras Latvijā, viņas mamma kopā ar tā saucamajiem guculiem atbraukusi uz Latviju strādāt viesstrādniekiem par pavāru. Valentīna nokārtojusi arī Latvijas pilsonību, un savus bērnus jau uzskata par īsteniem latviešiem. Savulaik sieviete strādājusi Rāndā par vākotāju, un, lai arī darbs nav bijis viegls un darba stundas dažkārt garas, viņa uzskata, ka tā ir bijusi viņas labākā darbavieta, kur par labu darbu arī labi maksāts. Pašlaik Valentīna nestrādā, jo isti nav kur, un arī mamma jāpieskata, kurai ir jau 83 gadi. Tai pašā laikā bezdarbība nav Valentīnas stila, tādēļ brīvajos brīžos viņa iet mežā meklēt ragus. Par ragiem varot tīri labi nopelnīt, vienīgi, kā smeļ Valentīna – šogad lasītāju esot vairāk nekā ragu.

↑ Dailu un Kārli Rēvičius sastopu viņu „Viksnās”. Daila atceras, ka laikā, kad māja tikusi celta, mazdēli vēl skolā negājuši, tātad būs jau gadi divdesmit, kopš viņi te dzīvo. Ģimene dzīvo kopā ar jauno paaudzi, kuri strādā Lubezerē, bet Daila ar vīru Kārli, kuram nākamgad būs jau 80 gadu jubileja, tikmēr saimnieko pa māju.

↑ Z/s „Rasas” saimnieko Eduards Kleinbergs, un šeit notiek brīnumainās pārvērtības ar mašīnām, par kurām nespeciālistam liktos, ka tā jau gan vairs der tikai norakstīšanai. „Skrūvējam, restaurējam, remontējam un tamlīdzīgi”, stāsta Eduards, un piebilst, ka mašīnu restaurācija ne tuvu nav vienkāršs process. Par to pārliecinosis arī pati, redzot, ka mašīna ir izjaukta burtiski pa detaļām un nesaprotot, kā to visu iespējams atkal salikt kopā. Pēc Eduarda teiktā, mašīnas atkal kopā salikšana esot restaurācijas procesa patīkamākā daļa.

↑ Vecajā kolhoza smēdē pašlaik saimnieko Agnis Dravnieks, bet stāstu par Agni lasiet nākamajā „Bangā”.

Mašīnu restaurācija ir arī ļoti dārgs process, manā skatījumā lētāk iznāktu nopirkt jaunu automašīnu, bet, kā stāsta Eduards, tādu tirgū vairs nenopirksi. Un tā pavisam drīz pa Rojas ielām ripos restaurēta Audi Coupe, un par šo sava darba rezultātu priecājas gan Eduards, gan viņa palīgs. Un tādu pat procesu un iznākumu blakus telpā gaida apvidus mašīna, bet tam visam pa vidu jāpaspēj padarīt arī ikdienas darbi, piemēram, saglabāt automašīnas, kuras vēlāk vairs nebūs glābjamas, bet to īpašnieks jaunu atļauties pagaidām nevar.

